

ПРОСТО ПРО СКЛАДНЕ: ПОРАДИ ДЛЯ АВТОРІВ

Як написати роман

короткий алгоритм

Copyright © 2025

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, scanning, or otherwise without written permission from the publisher. It is illegal to copy this book, post it to a website, or distribute it by any other means without permission.

Contents

1	Короткий алгоритм	1
2	10 кроків, як написати роман від початку до кінця	4
3	Методи написання творів	15
4	Композиція художнього твору: сюжет, позасюжетні елементи	18
5	Як написати любовний роман?	23
6	Методика написання сценарію	36

1

Короткий алгоритм

Насамперед визначте ідею роману. Що ви хочете сказати читачеві, чому навчити його?

Намітьте сюжет хоча б приблизно. Не виключено, що під час написання він дещо зміниться, але не дозволяйте йому надто сильно вилазити за встановлені рамки.

Будується сюжет за такою схемою:

- пролог (включає в себе експозицію, тобто передісторію);
- зав'язка (ситуація, що породжує конфлікт);
- розвиток подій;
- кульмінація (пік розвитку подій);
- розв'язка (вирішення конфлікту);
- постпозиція, вона ж епілог.

Продумайте світ у якому відбуватиметься дія. Якщо це вигаданий паралельний вимір або інша планета, зверніть увагу на те які фізичні закони там діють, які

розумні істоти його населяють, як виглядає флора і фауна. Географічні подробиці зроблять ваш світ цікавішим. Незвичайні фізіологічні особливості мешканців, безумовно, приваблюють читача, але вони мають бути виправданими. І взагалі, якісний “обґрунтуй” для будь чого – це закладини вашого успіху.

Визначте час дії роману, історичну епоху. Тут варто відштовхуватися від земних реалій і пам’ятати, що ваші описи мають виглядати достовірно.

Вигадайте героїв, як головних, так і другорядних. Зробіть останніх трохи менш яскравими, щоб вони були цікавими, але не перекривали головних. Дуже багато другорядних героїв одночасно вводити не варто, шести-восьми, на мою думку, цілком достатньо.

Щоб образ головного героя виглядав живим, а не картонним, варто прояснити у тексті декілька питань:

1. Що вплинуло на життя героя і змусило його діяти (експозиція і зав’язка).
2. Яку мету він переслідує (зав’язка).
3. Які перешкоди стоять на його шляху (зав’язка, розвиток подій).
4. Що робить герой заради досягнення мети (розвиток подій).
5. Які риси характеру або минулі події вплинули на характер та вчинки героя (розвиток подій).
6. Чого він досягає або втрачає на шляху до своєї головної мети (розвиток подій, кульмінація).
7. Як саме він досягає поставленої цілі (кульмінація

роману).

8. Як події, описані в романі, вплинули на подальше життя героя (розв'язка, постпозиція).

Не забувайте, що ваш герой – істота соціальна. Покажіть його у взаємодії з іншими персонажами.

Професійні питання надзвичайно важливі. Писати краще про те, що ви добре знаєте (або ж про те, чого взагалі не знає ніхто). Отже, якщо ваш персонаж має цілком земну професію – лікар, музикант, художник і таке інше, ви повинні хоч трошки кумекати в його справі. Якщо ж подібних знань у вас немає, сміливо кличте на допомогу консультантів.

Важливе питання, яке варто враховувати – це баланс дрібних деталей. Подробиці, зазвичай, прикрашають роман, але зайві дрібниці його лише обтяжують.

Оберіть назву. Тут велике значення має оригінальність. Не використовуйте однотипних назв, якщо не хочете, щоб ваш твір загубився серед безлічі романів-близнюків.

10 кроків, як написати роман від початку до кінця

Чистий аркуш знову дивиться на вас. Можливо, ідея визрівала у вас місяцями, а можливо, ви щойно вирішили, що нарешті настав час написати цей роман.

Так чи інакше, ви готові приєднатися до лав оповідачів, які сформували наш світ за допомогою художньої літератури. Але з чого почати?

Ви ще пам'ятаєте, як у коледжі сіли писати свій перший проектний роман?

Курсор насмішувато блимав, а ви не знали, як перетворити ідеї в голові на те, що читачі захочуть проковтнути.

Ми зрозуміли, що написання роману – це не просто очікування натхнення, а продуманий план і правильні інструменти у вашому арсеналі.

Цей посібник – не просто черговий теоретичний довідник. Ми розглянемо реальні кроки, якими користуються успішні автори, щоб перетворити свої ідеї на готові романи.

Ніяких пустопорожніх банальностей на кшталт “просто пишiть вiд серця” – лише практичнi, дiєвi кроки, якi працюють у реальному свiтi.

Незалежно вiд того, пишете ви перший роздiл чи п’ятий роман, цi технiки допоможуть вам створити iсторiю, яка змусить читачiв перегортати сторiнки далеко за межами iхнього сну.

Крок 1: Виберiть правильний жанр для вашого роману

Усi погодяться, що вибiр жанру – це не просто написання того, що ви знаєте. Йдеться про те, щоб знайти золоту середину мiж вашими пристрастями i тим, що читачi насправдi хочуть читати.

Подумайте про жанр як про обiцянку вашому читачевi. Коли хтось бере в руки трилер, вiн очiкує неквапливого напруження, а не неквапливого роману.

Почнiть з того, що поставте собi три запитання:

Бiльше нiколи не турбуйтеся про те, що ШI виявить вашi тексти. Undetectable AI Може допомогти тобi:

- Зробiть так, щоб ваше письмо з допомогою штучного iнтелекту з’являлося на екранi схожий на людину.
- Обхiд всi основнi iнструменти виявлення ШI лише одним клiком.
- Використання ШI безпечно i впевнено у школi та на роботi.

[Спробуйте безкоштовно](#)

- У яких книжках ви втрачаєте себе?
- Які історії не дають вам спати ночами?
- Які теми змушують вас втрачати лік часу, коли ви їх досліджуєте?

Ваші відповіді вкажуть вам на вашу природну жанрову приналежність. Але не зупиняйтеся на цьому. Вивчіть сучасні ринкові тенденції.

Перевірте списки бестселерів. Приєднуйтеся до читацьких груп на Goodreads. Мета не в тому, щоб копіювати популярне, а в тому, щоб зрозуміти, де ваша історія може знайти свій дім.

Порада професіонала: Прочитайте останні новинки в обраному вами жанрі. Фентезі, яке працювало в 90-х, сьогодні вже не те, чого очікують читачі.

Ринки розвиваються, і ваш роман має промовляти до сучасних читачів. The середня тривалість життя жанрів становить близько 25-30 років подібно до людського покоління.

Цей історичний ритм є наслідком зміни поколінь читачів.

Крок 2: Визначтеся зі своєю точкою зору

Точка зору може створити або зруйнувати ваш роман. Одного разу я переписав весь рукопис, бо зрозумів, що розповідь від першої особи не слугує моїй історії. Позбавте себе головного болю, прийнявши це рішення на ранній стадії.

Які існують типи POV у написанні романів?

1. Від першої особи: “Я увійшов до кімнати”. Інтимний, безпосередній, але обмежений однією перспективою. Ідеально підходить для глибокого вивчення персонажів або історій з ненадійним оповідачем.
2. Third Person Limited: “Сара увійшла до кімнати”. Уважно стежить за одним персонажем, але пропонує більшу гнучкість у розповіді. Згадайте “Гаррі Поттера” – ми слідуємо за Гаррі, але ми не в його голові.
3. Третя Особа Всезнаючий: “Сара увійшла до кімнати, не знаючи, що Джон ховається за шторами”. Всевидячий оповідач знає думки та таємниці кожного. Складно опанувати, але потужно, якщо все робити правильно.
4. Від другої особи: “Ти заходиш до кімнати”. Рідко використовується в романах, але може бути неймовірно ефективним для експериментальної фантастики або пригодницьких історій.

Крок 3: Створіть детальний план вашого роману

“Але ж конспектування вбиває творчість!” Я чую це постійно. Насправді, план – це як GPS для вашої історії: ви можете обирати мальовничі обхідні шляхи, але не заблукаєте остаточно.

Наприклад, “Розширюваний контур”, який часто називають Метод сніжинки розроблений для гнучкості; він дозволяє вам будувати вашу історію шарами, надаючи структуру, не обмежуючи при цьому творчість.

Ефективно використовуйте триактну структуру

1. Акт перший: Створіть свій світ і персонажів. Введіть основний конфлікт. Закінчіть з вибухом, який змусить вашого протагоніста діяти.
2. Акт другий: Саме тут помирає більшість романів. Тримайте напругу на високому рівні за допомогою ескалації конфліктів. Ваш персонаж намагається вирішити проблеми, але робить тільки гірше.
3. Акт третій: Все сходиться воєдино. Ставки досягають свого піку. Ваш персонаж стикається зі своїм найбільшим випробуванням і змінюється в результаті.

Як розробити підзони, щоб додати глибини

Думайте про підсюжети, як про приправи – вони підсилюють вашу основну історію, не перевантажуючи її. Хороший підсюжет:

- Якимось чином пов'язаний з вашим основним сюжетом
- Розкриває щось про ваших персонажів
- Додає складності без плутанини
- Вирішується до або під час основної кульмінації

Крок 4: Створіть правдоподібних, переконливих персонажів

Персонажі – це не просто імена на сторінці, це серце вашої історії. Ваш головний герой має бути тим, за ким читачі захочуть слідувати протягом 300+ сторінок.

- Почніть з їхнього бажання. Чого вони хочуть найбільше? Що їм потрібно (що може відрізнитися від їхніх бажань)? Ця напруга між бажанням і потребою створює внутрішній конфлікт, який так само важливий, як і зовнішній. Як [Курт Воннегут](#) мудро сказав: “Кожен персонаж повинен чогось хотіти, навіть якщо це лише склянка води”.
- Дайте їм недоліки. Ідеальні персонажі нудні. Можливо, ваш герой геніальний, але зарозумілий або добрий, але уникає конфліктів. Ці недоліки повинні створити проблеми у вашій історії.

Крок 5: Створіть захопливий сюжет із сильним конфліктом

Конфлікт – це двигун, який рухає вашу історію вперед. Без нього у вас буде низка подій, а не сюжет.

Ваш головний конфлікт має бути таким:

- Достатньо великий, щоб витримати роман
- Особисто для вашого героя
- Складно, але можливо вирішити
- Пов’язано з вашою темою

Пошарове розгортання конфліктів. Поки ваш герой намагається врятувати світ, він також може боротися з проблемами довіри або сваритися з найкращим другом.

Крок 6: Напишіть природний, цікавий діалог

Як написати коротке оповідання відрізняється від написання роману. Хороший діалог виконує кілька завдань: рухає сюжет вперед, розкриває характер і надає інформацію – і все це звучить природно.

Секрет? Послухайте, як люди насправді говорять. Вони використовують незакінчені речення. Вони перебивають один одного. Вони рідко говорять те, що мають на увазі.

Але не копіюйте реальну розмову в точності – справжній діалог сповнений “ой”, “ай” і нудних обмінів думками. Ваше завдання – передати відчуття природної мови, не забуваючи при цьому про кожну репліку.

Крок 7: Створіть імерсивне середовище для вашої історії

Місце дії – це не просто фон, це ще один персонаж вашої історії. Незалежно від того, пишете ви про маленьке містечко в штаті Мен чи планету в галактиці Андромеди, ваше місце дії має бути реальним.

Використовуйте всі п'ять почуттів. Не просто розкажіть нам, як речі виглядають. Як пахне ваш світ? Які звуки наповнюють повітря? Які текстури помітив би ваш персонаж?

Пам'ятайте, що місце дії впливає на ваших персонажів. Людина, яка виросла в зоні бойових дій, бачитиме світ

інакше, ніж той, хто виріс у мирному передмісті.

Крок 8: Дослідіть головні теми вашого роману

Тема – це не те, що ви додаєте в кінці, вона випливає з ДНК вашої історії. Це глибинний шар, який надає вашій розповіді змісту, ставлячи питання або представляючи ідеї, що резонують за межами сюжету.

Теми заглиблюються у великі питання, які досліджує ваш сюжет, та істини про людську природу, які ви розкриваєте.

Твоя тема може бути такою:

- Любов перемагає страх
- Влада розбещує
- Ідентичність мінлива
- Сім'я формує долю

Дозвольте вашій темі розкритися природним чином через вибір ваших персонажів і наслідки, з якими вони стикаються.

Це важливо для того, щоб відрізнити тему від моралі. У той час як тема пропонує розуміння складних людських переживань без осуду, мораль чітко спрямовує читача до уроку або етичної перспективи.

Наприклад, тема “ціна амбіцій” пропонує погляд на наслідки амбіцій без визначення правильного чи неправильного, в той час як мораль може сказати: “Амбіції ведуть до руйнації”.

Нехай ваша тема розкривається природним чином через вибір ваших персонажів і наслідки, з якими вони

стикаються, щоб читачі могли самі долучитися до ідеї.

Крок 9: Використовуйте ШІ для мозкового штурму та покращення написання текстів

ШІ не замінить вашу творчість. [він тут, щоб посилити його](#). Думайте про нього як про партнера для мозкового штурму, який ніколи не втомлюється, пропонуючи нові перспективи на вимогу.

Інструменти штучного інтелекту не тільки [допомогти вам написати книгу](#) Вони підтримують вас протягом усього творчого процесу – від генерації ідей до доопрацювання прози.

Одним з таких інструментів є штучний інтелект, який допомагає зберегти ваш унікальний стиль письма, водночас покращуючи читабельність і плавність викладу.

Покращуйте своє письмо за допомогою непомітного штучного інтелекту

Коли ви застрягли на сцені або потребуєте свіжих ідей, ШІ-гуманізатор в рамках Undetectable AI може допомогти вам дослідити різні кути зору.

Він особливо гарний у створенні передісторій персонажів, пропонуванні несподіваних поворотів сюжету та перефразуванні незручних речень, які можуть порушити хід розповіді.

ШІ, який неможливо виявити, також гарантує, що ваші записи залишатимуться свіжими та оригінальними, не порушуючи автентичності вашого голосу.

Отже, якщо ви хочете максимально ефективно використовувати

штучний інтелект у написанні текстів, розглядайте його як інструмент для вдосконалення, а не як милицю. Головне, щоб штучний інтелект підтримував ваш природний стиль письма, не затьмарюючи вашу творчість.

Ефективно використовуючи його, ви зможете подолати письменницький блок, зберегти послідовність тону та вдосконалити кожную главу – і все це зі збереженням унікальної суті вашого оповідання.

Спробуйте Undetectable AI лише одним кліком на віджет нижче і дозвольте своїй творчості текти безперешкодно!

[Рейтинг AI-детектора #1 від Forbes](#)

Крок 10: Ретельно перегляньте та відредагуйте свій роман

Перші начерки мають бути грубими. Магія відбувається під час редагування. Але не починайте просто виправляти друкарські помилки – підходьте до редагування пошарово:

1. Структура історії (чи працює сюжет?)
2. Дуги персонажів (Чи ростуть ваші персонажі?)
3. Темп (чи добре рухається історія?)
4. Редагування на рівні сцен (чи потрібна кожна сцена?)
5. Редагування рядків (Чи сильна ваша проза?)
6. Коректура (чи є технічні помилки?)

Готові розпочати свій роман?

Написання роману – це подорож, і шлях кожного письменника виглядає по-різному.

Ці кроки не є правилами, викарбуваними на камені – це

інструменти у вашому арсеналі. Використовуйте те, що працює для вас, змінюйте те, що не працює.

Пам'ятайте, що найкращий текст – це автентичний текст. Хоча інструменти штучного інтелекту, такі як Humanizer, можуть допомогти відшліфувати вашу роботу, ваш унікальний голос – це те, що зробить вашу історію незабутньою.

Почніть свій роман сьогодні, і нехай ваш голос пронизує кожну сторінку.

Готові зробити так, щоб ваш текст виділявся? Спробуйте Undetectable's [III-гуманізатор](#) і дізнайтеся, як він може покращити ваш природний стиль письма, зберігаючи при цьому ваш унікальний голос недоторканим.

Ваша історія заслуговує на те, щоб бути розказаною вашими власними словами – подбайте про те, щоб вона звучала як ви.

Методи написання творів

Написати книгу легко, а ось зробити цю книгу дійсно цікавою – це вже складніше. Хочеться відразу отримати твір, який би всім на сто відсотків сподобалося, але як це зробити? Допомогти почати швидко та якісно написати книгу може спеціальний метод, про який сьогодні поговоримо. Отже, запорукою успіху в нашому випадку стане створення своєрідного плану перед написанням книги.

Крок 1: Перед написанням книги, вам необхідно придумати до неї дуже коротку анотацію, яка вмістить основні події вашої книги в одне речення. У реченні не повинно бути більш як 15 слів, також небажано використовувати імена героїв, краще придумати їм назви, які будуть відповідати, скажімо, їхньому роду занять.

Крок 2: Тепер розширте ваше речення до абзацу. Ваш абзац повинен складатися приблизно з п'яти речень: перше речення для зав'язки, три речення для основних

конфліктів в книзі, і одне для кінцівки. Книги, в яких наявні три конфлікти є найбільш популярними та цікавими.

Крок 3: Тепер щодо героїв. Вам потрібно прописати історію кожного головного героя, яка буде охоплювати: його ім'я, основні події з життя, мотивацію, конфлікт, прозріння, і події, в яких він бере участь.

Крок 4: Тепер потрібно знову розширити анотацію – перетворіть кожне речення в абзац, причому бажано, щоб кожен такий абзац, окрім першого та останнього, закінчувався конфліктами. Таким чином у вас вийде маленький «синопис» до вашого твору.

Крок 5: розпишіть історії кожного героя тепер вже на сторінку. Додайте деталей. Розпишіть ваш синопис на чотири сторінки. Таким чином, у вас вийде кілька оповідань про книжних персонажів і одна загальна розповідь, яка збиратиме їх в єдине ціле. Поступово вишикується логіка всього твору.

Крок 6 і останній: по-перше, розпишіть знову кожного героя окремо – тепер разом з тим, як вплинуть на нього події, описані в книзі. По-друге, візьміть ваш чотиристорінковий синопис і накидайте сцени, які будуть надалі прописані. На це може витратитися багацько часу – від тижня до двох. Пам'ятайте, ви маєте чітко бачити загальну структуру твору і кінцеву мету кожної окремої частини.

І тільки тепер приступаємо до написання чернетки! Ви будете здивовані, наскільки швидко і плідно піде ваша робота. Всі труднощі, які мучать кожного початківця на початку, вже подолані. Даний метод дозволяє втричі збільшити швидкість написання великого твору.

Композиція художнього твору: сюжет, позасюжетні елементи

Усі літературні твори мають побудову. “Каркас” творів часто будують за однією схемою, яку називають композицією. Композиція кожного художнього твору є більш-менш сталою. Будь-який літературний твір має сюжет і позасюжетні елементи. Учасникові ЗНО важливо знати елементи композиції та вміти визначати елементи твору.

Композиція — побудова літературного твору, співвідношення всіх його компонентів, що створює цілісну картину і сприяє виявленню головної ідеї. Розрізняють зовнішні елементи композиції — поділ твору на частини і внутрішні — групування і розстановку персонажів. Іноді в значенні композиції вживається термін архітектоніка.

Сюжет — система подій в художньому творі, в ході яких розкриваються характери персонажів і головна ідея. Оскільки події подаються у розвитку, в основі сюжету лежить конфлікт. Конфлікти бувають різноманітні: соціальні, любовні, психологічні, виробничі тощо. У художньому творі, як правило, є різні види конфліктів.

Класичний сюжет має такі **елементи**:

- **експозиція** — вихідні відомості про героїв, які вмотивовують їхню поведінку в умовах конфлікту;
- **зав'язка** — подія, що кладе початок конфлікту;
- **кульмінація** — найвищий момент у розвитку дії;
- **розв'язка** — подія, що розв'язує конфлікт;
- **епілог** — повідомлення про події після розв'язки.

Великий епічний твір звичайно має **кілька сюжетних ліній**. У ліричних творах основу сюжету становить **розвиток думки** або почуття за схемою градації. **Кульмінацією** в таких творах є кінець вірша, де робиться висновок.

Експозиція — один з елементів сюжету твору, первісні відомості про героїв, які мотивують їхню поведінку при виникненні конфлікту.

Зав'язка — елемент сюжету, наступний після експозиції, — подія, що кладе початок конфлікту.

Кульмінація — елемент сюжету, найвищий момент у розвитку дії. Після кульмінації настає розв'язка. У великих багатосюжетних творах буває кілька кульмінацій.

Розв'язка — елемент сюжету, подія, яка розв'язує конфлікт.

Пролог — вступна частина в структурі твору, в якій автор знайомить читача з подіями, покладеними в основу сюжету, чи зі своїми роздумами щодо них. Інколи письменник називає вступну частину прологом (наприклад, І. Франко в поемі «Мойсей»), але частіше вона не має назви (поема Т. Шевченка «Іван Підкова»). У поемі Т. Шевченка «Гайдамаки» є два прологи: один ліричний, без назви, другий — історичний, під заголовком «Інтродукція».

В античній драматургії прологом називався початок трагедії до появи хору. У пролозі автор звертався до глядачів і пояснював міфи, що складали підґрунтя сюжету.

Епілог — один з елементів сюжету, заключна частина твору, де розповідається про події, що відбулися після розв'язки. Як правило, автор подає її під відповідною назвою.

Фабула — термін, який не має однозначного тлумачення і часто вживається як синонім слова сюжет. Деякі літературознавці розрізняють ці поняття, вважаючи фабулою систему подій у їх причинно-часовій послідовності, а сюжетом — виклад цих подій у творі.

Ліричний відступ — форма авторської мови, позасюжетний елемент композиції, коли автор відступає від сюжетної оповіді і висловлює свої думки, почуття, настрої, пов'язані із зображуваним у творі.

Ліричні відступи, роблячи оповідь інтимною, довірливою, щирою, підсилюють емоційний вплив на читача. Особливо часто зустрічаються в ліро-епічних творах. У поемі «Гайдамаки» Т. Шевченко часто звертається до читачів, розповідає про своє життя.

Крім сюжету, в композиції твору існують ще й так звані **позасюжетні елементи**, які часто бувають не менш, а то і більш важливі, ніж сам сюжет.

Якщо сюжет твору — це динамічна сторона його композиції, то позасюжетні елементи — статична; **позасюжетними називаються такі елементи**, що не просувають дії вперед, під час яких нічого не трапляється, а герої залишаються в колишніх положеннях.

Розрізняють три основні різновиди позасюжетного елементів:

- опис;
- авторські відступи;
- вставні епізоди (інакше їх називають ще вставними новелами або вставними сюжетами).

Опис — це літературне зображення зовнішнього світу (пейзажу, портрета, світу речей тощо) або стійкого життєвого укладу, тобто тих подій і дій, які вчиняються регулярно, день у день і, отже, також не мають відношення до руху сюжету.

Описи — найбільш поширений вид позасюжетного елементів, вони присутні практично в кожному епічному творі.

Авторські відступи — це більш-менш розгорнуті авторські висловлювання філософського, ліричного, автобіографічного і т.п. характеру; при цьому дані висловлювання не характеризують окремих персонажів або взаємовідносин між ними.

Авторські відступи — необов'язковий елемент у композиції твору, але коли вони там все ж з'являються, вони грають, як правило, найважливішу роль і підлягають обов'язковому аналізу.

Нарешті, **вставні епізоди** — це відносно закінчені фрагменти дії, в яких діють інші персонажі, дія переноситься в інший час і місце і т.п. Іноді вставні епізоди починають грати і творі навіть більшу роль, ніж основний сюжет.

У деяких випадках до позасюжетний елементів можна віднести також психологічне зображення, якщо душевний стан або роздуми героя не є наслідком або причиною сюжетних подій, вимикаються з сюжетної цінуї. Однак, як правило, внутрішні монологи та інші форми психологічного зображення так чи інакше включаються в сюжет, оскільки визначають подальші вчинки героя і, отже, подальший перебіг сюжету.

Як написати любовний роман?

Як написати любовний роман? Любовні романи завжди захоплювали наші серця – вони містять інтригу, інтимність та основну людську драму, котрі подобаються всім читачам. І хоча колись це був «ганебний» жанр, який читається в основному в секреті, романтика сьогодні переживає важливий момент: такі мега-популярні книги, як *чужинець* » і « *Шалено багаті азіати* », навіть адаптуються для кіно та телебачення. То чому б не поринути у дух часу і не навчитися писати власний любовний роман?

На щастя, хоча саме кохання важко пояснити, процес написання про нього – ні. Ось сім наших кращих [рад](#) за написанням романсів, включно з усіма важливими елементами, які вам потрібні. Ми будемо використовувати приклади з різних джерел, щоб показати вам, як їх використовувати – хоча не всі ці приклади самі по собі є чисто романтичними, їх образи і прийоми є ключовими для жанру.

1. Знайдіть свою нішу. Як написати любовний роман?

Якщо ви ніколи раніше навіть не намагалися писати романи, не хвилюйтеся – ми почнемо з простого. Перше, що потрібно знати, це те, що жанр, як і Волт Уїтмен, великий і включає безліч. Не існує єдино правильного способу писати романи, про що свідчить той факт, що вони включають так багато піджанрів!

Популярні піджанри романтики включають:

- Історичний.
- Сучасні.
- Молодий дорослий.
- Фантазія.
- Паранормальні явища/надприродне.
- Релігійний чи духовний.
- Еротичний.

Тож якщо ви стурбовані тим, що ваші твори не «впишуться» в жанр, не бійтеся: вам просто потрібно знайти правильну нішу. І найкращий спосіб зробити це – самому почитати романи! Звичайно, ви, можливо, вже багато читали в рамках певного піджанру, і впевнені, що саме тут ви підходите. Але якщо ні, то зараз саме час досліджувати багато чудових граней, які може запропонувати романтика.

2. Створіть сцену ефективно. Як написати любовний роман?

У романтиці сеттинг має першорядне значення. Чому? Ну, з кількох причин:

1. Романтика – це пагін, і якщо обстановка недостатньо захоплююча, читачі не зможуть загубитися в історії.
2. Багато авторів романів продовжують писати серіали, засновані на їхньому першому романі (докладніше про це пізніше). Таким чином, сеттинг має бути місцем, куди читач та автор захочуть повернутися, книга за книгою.

Що визначає сильну романтичну атмосферу?

Сучасні романи, як правило, мають затишну невелику обстановку: химерні села, кампуси коледжів і т. д. Там може бути місцевий притулок, де часто зустрічаються головні герої (наприклад, закусова або книгарня), і де бовтаються пліткуючі друзі та сусіди. додати трохи комедії. Якщо ви дотримуетесь стандарту, вам захочеться мати одну з цих «компактних» налаштувань, де люди не можуть зіткнутися один з одним. ?

Однак, якщо ви пишите для більш конкретного піджанру, ваш сеттинг може набувати інших якостей. Наприклад, історичний роман «Чужинець» відбувається в невеликому поселенні в Шотландському нагір'ї, але постійна напруга і насильство, що відбуваються там, не зовсім підходять для милої та затишної обстановки. Тим не менш, це працює для історії, тому що погрози ззовні зрештою зближують основну пару.

Незалежно від того, де відбувається ваша історія, найголовніше, щоб вона була захоплюючою і реалістичною. Подумайте про те, щоб намалювати карту вашого оточення, щоб ви могли зберегти узгодженість географії одночасно беручи деталі з реального життя для підвищення достовірності. Наприклад, якщо ваша улюблена кав'ярня має фасад із червоної цеглини зі зламанною неоновую вивіскою на вікні, можливо, улюблена кав'ярня ваших персонажів теж має виглядати так!

3. Напишіть сильну головну пару. Як написати любовний роман?

Як і слід було очікувати, романтика – це жанр, в якому дуже важливі персонажі, тому ваша основна пара повинна тримати ваших читачів по вуха (так би мовити). Крім того, далі ми називатимемо їх «героєм» та «героїнею», але ці пропозиції можуть працювати і для пар М/М та Ж/Ж – і традиційну динаміку завжди можна поміняти місцями, так що «Герой» – чоловік, а «героїня» – жінка! Це загальні рекомендації; застосовуйте їх так, як вважаєте за потрібне.

Герой.

Коли ви думаєте про «героя» роману, ви, мабуть, уявляєте смаглявого, м'язистого Ромео, який збиває героїню з ніг. Але написання великого романтичного героя – це точна зовнішність і драматичні жести; це про емоційну глибину і уразливості.

«Кожному герою потрібне минуле – я маю на увазі минуле», – каже професійний редактор романтичних

фільмів Кейт Студер. У героїв романтичних відносин часто було важке дитинство, вони пережили події, що травмують, або були у відносинах, які залишили їх убитими горем. Це призвело до того, що герой став замкнутим і невпевненим у собі, навіть якщо він виявляє повну самовпевненість. Крістіан Грей насправді є чудовим прикладом цього: незважаючи на свою впевненість у собі, він травмований дисфункціональними відносинами, які у нього були з набагато дорослішою жінкою, коли йому було лише п'ятнадцять.

У будь-якому разі герой зустрічає героїню, і вона якось його втягує. Чи є вона дівчиною з ясними очима, енергійною самотньою матір'ю чи секс-робітницею із золотим серцем, щось у ній пробиває оболонку героя. До кінця історії він має стати іншою людиною, більш відкритою і набагато щасливішою – все через неї.

Героїня. Як написати любовний роман?

У героїні, зі свого боку, теж мають бути проблеми. Звичайний сюжет показує, що герой допомагає героїні (наприклад, вона зазнає фінансових труднощів, тому він дає їй роботу), але героїня обертається і допомагає йому вирішити одну з його проблем (наприклад, подолати свою колишню дружину).

Дійсно, героїня має бути такою ж сильною фігурою, як і герой, якщо не сильнішою. Тенденція в наші дні – зробити героїню стійкою з її власним розумом – подумайте про персонажа Джулії Робертс у «Красуні». Така наполеглива жінка часто змушує героя вийти із зони комфорту. Навіть якщо героїня починає боязку і сором'язливу, вона має

набратися сміливості, щоб постояти за себе під час історії!

У вашого героя та героїні є мільйон різних способів взаємодії, але головне, щоб їхні стосунки були динамічними. Зрештою, якщо вони зустрічаються і відразу ж закохуються без будь-яких проблем, над якими потрібно працювати, це не така вже історія.

До того ж, кожен має бути сам собою тривимірним персонажем. Дайте їм реалістичні мотиви та недоліки, ідеально пов'язані з їхньою передісторією. Це гарантує, що ваша основна пара реалістична та цікава, так що читачі вболіватимуть за них із самого початку.

Сильна головна пара – ключ до нав'язливо читаного роману

4. Використовуйте перевірені прийоми.

Тепер ми переходимо до суті історії. Знову ж, у вашій головній парі є так багато можливих шляхів, що неможливо описати їх все! Але ось лише кілька перевірених прийомів, які успішно використовували багато авторів романів.

Друзі / вороги коханцям. Як написати любовний роман?

Два найулюбленіші романтичні пристрої всіх часів. Основна пара знає один одного, але вони просто не бачать один одного таким чином – або можуть зовсім не подобається один одному. ? На щастя, все це незабаром зміниться.

«Друзі закоханих» зазвичай працюють найкраще,

коли виникає ще один великий конфлікт або проект, який відволікає одного або обох головних героїв, тому вони не збираються до кінця. По суті, це сюжет фільму Netflix *Організувати це* : Два головних героя настільки зосереджені на тому, щоб закохати своїх босів, що не розуміють, що самі стануть чудовою парою.

«Вороги для закоханих» – Це ідеальний пристрій для двох персонажів, які якимось чином стикаються один з одним. Наприклад, одне може бути дуже типом А, а інше – типом В (див.: 27 суконь). Або один – працелюбний батько-одинак, а інший – розпещений багатий холостяк / холостяк, якому жодного дня у своєму житті не доводилося працювати (див.: *За бортом*).

І, звичайно ж, у друзів у закоханих завжди є вороги – можливо, найефективніша і найреалістичніша ітерація цього образу, про що свідчать « *Гордість та упередження* » і « *Коли Гаррі зустрів Саллі* ». Герой і героїня ненавидять один одного з першого погляду, поступово впізнають один одного і стають друзями, а зрештою глибоко закохуються. Це ідеальне поєднання вогняної напруги та щирого зв'язку, і якщо ви зможете це зробити, результат буде неймовірно задовільним.

Один допомагає іншому лікувати. Як написати любовний роман?

Як ми вже казали, у героя роману часто буває глибока психологічна рана, завдана його минулим. (Героїня теж може, але це частіше зустрічається серед героїв.) Це може бути просто передісторія, але вона також може бути джерелом конфлікту для вашої пари: шкода заважає їхнім стосункам або його психічному здоров'ю, тому героїня має допомогти герою зцілитися.

Яскравим прикладом цього пристрою є «*Я до тебе*», в якому героїня Луїза буквально стає опікою паралізованої людини на ім'я Вілл. Спочатку Вілл гірко і пригнічений, але врешті-решт він відкривається Лу і стає набагато менш негативним – не кажучи вже про те, що він допомагає побачити власний потенціал. Ми не збираємося видавати будь-які спойлери, але можна з упевненістю сказати, що йому набагато краще після зустрічі з нею, і обидва згодні, що їхній час разом був безцінним.

Знову обираючи один одного.

Ах, типовий образ фільмів Рейчел Макадамс. Для тих, хто не бачив *Ноутбуки* або *Обітниця*, цей пристрій передбачає, що герой і героїня або розлучені на дуже довгий час, або один з них повністю забуває, хто інший – через амнезію, недоумство або чогось надприродного. явище. Потім їм доводиться знову вибирати один одного, тим самим доводячи, що вони здорові та справжні споріднені душі. (Для свіжішого прикладу подивіться серію «*чорного дзеркала*» четвертого сезону «*Повісьте ді-джея*».) Як

написати любовний роман?

Також пам'ятайте, що, як би читачі не любили ці пристрої, все ж важливо надати їм свій смак. Додати унікальні елементи, щоб додати інтриги / інтриги або просто для розваги! Наприклад, «десять речей, які я ненавиджу в тобі» заснований на класичній романтичній комедії Шекспіра «Приборкання норвільової», але дія відбувається в наші дні за участю старшокласників, що робить її набагато більш свіжою та доступною.

“Десять речей, які я ненавиджу в тобі” – новий виток у старій історії.

5. Ретельно вишикуйте інтимні сцени.

Ви не можете говорити про написання романів, не торкаючись фізично інтимних сцен – це не обов'язково означає сцени сексу або навіть майже сексуальні сцени. Як написати любовний роман?

Так, сцени з рейтингом R, швидше за все, будуть представлені у певних жанрах, таких як міські фантастичні романи та еротика. Але романісти інших жанрів часто дотримуються PG-13 (Система рейтингів Американської кіноасоціації), або повністю пропускають секс (особливо в історичному романі або романі для молоді), або «зникають» прямо перед сценою. В останньому випадку пристрасні поцілунки та електричні дотики замінюють справжні сексуальні сцени і є частиною того, що ми вважаємо «інтимним».

І то ж правило справедливо для всіх інтимних сцен, якими б явними вони не були: будьте обережні з тим, як

ви їх пишете. Створюйте всі описи фізичної близькості легкими дотиками і лише після достатнього нарощування – змушуйте своїх читачів з нетерпінням передбачати кожну зустріч. Також постарайтеся триматися подалі від перевтомленої, сповненої евфемізмом романтичної мови, яка може межувати з пародією (ви, мабуть, знаєте, про що ми говоримо).

Одна з найкращих тактик написання інтимних сцен – просто вивчити ті, які, на вашу думку, написані добре. Автор, якого ви наслідуйте, залежатиме від вашого поджанра та особистого смаку, але деякі основні автори, які пишуть хороші, деталізовані любовні та сексуальні сцени, – це Кертіс Сіттенфельд, Саллі Руні та, так, Ніколас Спаркс. Чим більше ви читаєте та відточуєте свою рідну мову, тим краще будуть ваші любовні сцени. Довіртеся нам: ваші читачі будуть вам вдячні.

6. Не нехтуйте другорядними персонажами. Як написати любовний роман?

У той час як основна пара, очевидно, знаходиться в центрі вашої уваги, другорядні персонажі мають вирішальне значення для повноцінного роману. Зрештою, коли героїня мучиться через свою гарячу текстову розмову з героєм, у кого вона запитуватиме поради? Ну, звичайно, її сусід по кімнаті, шанувальник Tinder.

Другі персонажі наповнюють світ вашого любовного роману. Друзі, родина, сусіди, колеги і навіть закляті вороги – скажімо, хтось, хто змагається з одним із ваших головних героїв за інтереси іншого, – всі роблять свій внесок у те, щоб історія ожила.

Кращі друзі, як правило, є найважливішими другорядними персонажами в романах, оскільки саме вони дають поради, надихають і зазвичай додають фарб в історію. Вони часто бувають трохи химерними, але саме тому їх люблять головні герої... і чому читачі також!

Проте, як ми вже згадували, переконайтеся, що основна увага приділяється вашій головній парі. Колишній редактор журналу «Арлекін» Енн Леслі Таттл зазначає, що другорядні персонажі іноді можуть стати «надто поширеними» у романтичних відносинах, що є великою заборонаю. «Ви не хочете ризикувати зробити їх цікавішими, ніж ваш власний герой і героїня», – каже вона.

Потенціал серії? Як написати любовний роман?

Наявність міцного другорядного персонажа особливо важлива, якщо ви хочете перетворити свій роман на серіал. Є кілька способів створити серію з окремого роману, але один із найпростіших (і найбільш привабливих для читачів!) – написати наступний роман про одного (або двох) другорядних персонажів – особливо про найкращих друзів, братів і сестер, або романтичні конкуренти головних героїв. Емілі Гіфін робить це бездоганно у своїх романах «Дещо взяте в борг» і «Дещо блакитне»: в [сіквелі](#) Дві найкращі подруги героїні з першої книги, які спочатку здаються протилежностями, зрештою збираються разом.

Відмінні другорядні персонажі = чудове продовження!

Зображення: Warner Bros.

Ця стратегія хороша тим, що забезпечує плавний

перехід від книги до книги, оскільки читачі вже знайомі з сеттингом та складом персонажів. Крім того, він налаштовує вас на цикл, який теоретично можна повторювати нескінченно: кожне нове продовження просто зосереджується навколо персонажів, які були другорядними в попередній книзі.

7. Подаруйте своїм головним парі щасливий кінець.

Одна з неявних обіцянок романтичного жанру – це Щасливий кінець. Незалежно від того, скільки хвилювань ваша головна пара відчуває в ході вашого роману, вони повинні виявитися в обіймах один одного. Це не обов'язково має бути «довго і щасливо», але воно повинно бути, принаймні, «щасливим на даний момент»: щось, щоб переконати читача в тому, що ці два персонажа стабільні в доступному для огляду майбутньому. Як написати любовний роман?

Є особливі випадки, які не відповідають цьому правилу, такі як кінцівки «Я до тебе» і «Дорогий Джон» (що справді порушує питання, чи є вони «справжніми» романами). Головні герої у цих романах не вітер разом, але вони *вже* виросли з-за один одного і не шкодують закохатися. Тим не менш, це досить складне рішення, тому, якщо це ваш перший любовний роман, дотримуйтесь традиційного хепі-енду.

Що ще потрібно зробити в кінцівці?

Фінал вашого роману також має пов'язати всі вільні нитки, які ви вплітаєте у розповідь. Знову ж таки, читачі романів хочуть повністю поринути в історію, і це занурення страждає, якщо вони ставлять питання про питання, які ви поставили, але ніколи не відповіли. Єдиний виняток із цього правила – це питання про те, що станеться з другорядними персонажами, які мають відмінну хімію – тому що, звичайно, ви можете налаштувати їх для продовження!

Методика написання сценарію

Що таке сценарій?

Сценарій — це текст, в якому детально прописані всі репліки та дії, які відбуватимуться в кадрі та поза ним. В першу чергу він потрібен для того, щоб полегшити роботу та пришвидшити процес. Написання сценарію — це як створення детальної карти, на якій точно вказано що, де та коли має відбутися.

Написання сценарію складається з 4 частин:

- Сюжет — це основна думка, яку ви хочете передати глядачам. На цьому етапі головне дотримуватися послідовності та чіткості.
- Сцени — це окремі кадри, які показують, що відбувається в конкретний момент і час. В кожній сцені має бути закладена думка, яка допомагає розвивати сюжет.
- Діалоги — це короткі та динамічні фрази персонажів. Перед тим як писати сценарій, продумайте “фішки”

героїв: стиль мовлення та “коронні” вислови.

- Опис дій — це все, що відбувається в кадрі: візуальні елементи, які допомагають краще зануритися в сюжет, навіть без слів.

Завдяки сценарію можна заощадити час і ресурси під час знімання, адже кожен знає своє завдання та розуміє, як має виглядати кінцевий результат. Для створення якісних відео, почати слід саме з написання сценарію, адже це ключ до якісного контенту.

Як написати сценарій до відео

Написати сценарій до відео — це не так складно, як може здаватися на перший погляд. Головне правило — сценарій повинен зачепити глядача з першої секунди перегляду та утримувати його увагу до кінця ролика. Щоб полегшити це завдання, скористуйтеся цими простими кроками:

- Визначте тему відео та цільову аудиторію. Подумайте: ваше відео має інформувати, розважати, продавати чи навчати? Наприклад, якщо ви створюєте освітній контент, то, скоріш за все, він буде розрахований на студентів або школярів.
- Зберіть інформацію, яка стосується теми вашого відео. А під час написання сценарію використовуйте ключові слова та болі глядачів, виведені з теми ролика. Наприклад, у відео на тему “Як заробляти на соцмережах?” ключовими словами можуть бути: “Як залучати спонсорів” або “Способи заробітку в Instagram”, а біль глядача: “створює контент, який не

приносить дохід”.

- Обов’язково створіть план відео. Продумайте логічну послідовність: що буде на початку, в середині та в кінці.
- Головне правило написання сценарію — деталізація! Продумайте, що відбуватиметься в кожній сцені: місце дії, що мають робити герої, діалоги, або голос за кадром.
- Пропишіть репліки персонажів і ключові дії в кадрі. Не потрібно розтягувати діалог, чим лаконічніше, тим краще, головне — це дати емоцію. А опис дій має чітко передавати, що відбувається на екрані, це допоможе вам правильно побудувати кадр.

Правила написання сценарію

Є вислів, що правила створені для того, аби їх порушувати, але тільки не правила написання сценарію. В цьому випадку, вони ваш найліпший друг, який допоможе правильно побудувати структуру відео.

Повернемося до минулого розділу “Як написати сценарій до відео” та пригадаємо, що є 3 основні складники тексту: зав’язка, основна частина та розв’язка. Кожна з них має власні правила, яких варто дотримуватися:

- Зав’язка має одразу зачепити увагу людини, змусити продовжити перегляд. Тут можна надавати на болі глядача, зачепити, так би мовити, “за живе” і пообіцяти розв’язати його проблему. Один з найефективніших способів — задіяти гачки уваги. Наприклад, поставити “гостре” питання, яке викличе

інтерес, або розпочати з шокуючої історії, факту чи статистики.

- Основна частина — найінформативніша, вона повинна максимально розкрити тему відео та закрити питання, з яким глядач відкрив ваш ролик.
- Розв'язка підсумовує і повинна містити заклик до дії (підписатися, купити, поставити вподобайку... обирайте те, що підходить саме вам).

Написання сценарію це багаторівневий процес, який базується не лише на репліках, а й на візуальній частині. Тому важливо чітко описати супровідні кадри:

- Футажі. Їх використовують, щоб візуально підкреслити важливі моменти. Наприклад, на основне відео накладають крупний кадр з жестом спікера, текстурою продукту чи текстом.
- Анімація допомагає зробити складну інформацію більш зрозумілою за допомогою візуального супроводу. Наприклад, історичну доповідь можна доповнити фото чи відео з тої епохи, а якщо ви розповідаєте про конструкцію автомобіля, варто показати схему його будови, для полегшення сприйняття.
- Зміна планів додає динаміки та робить відео цікавішим. Використання різних ракурсів допомагає утримувати увагу глядача: перехід від середнього плану до крупного підкреслює емоції героя, а загальні плани допомагають передати атмосферу та контекст.

А щоб після написання сценарію, відео точно знайшло своїх глядачів, важливо подбати про його просування. Якщо вас цікавить, як збільшити перегляди, набрати підписників і здобути популярність на платформі TikTok, варто звернути увагу на її алгоритми. Дізнайтеся, чому ваші відео не отримують достатньо переглядів і як це виправити у статті

Зразок написання сценарію від Marchenko Marketing

Для того, щоб полегшити вашу роботу ми створили зразок написання сценарію. Ця методичка допоможе вам зберегти структурованість та логічність тексту:

- **Оберіть тему.** Для цього вам потрібно провести дослідження, щоб зупинитися на чомусь дійсно цікавому та актуальному. Для YouTube скористайтеся інструментами Google Trends та YouTube Analytics, а під час пошуку ідей для TikTok і Reels проаналізуйте, які теми на піку популярності, та адаптуйте їх під свій формат.
- **Підготуйте структуру написання сценарію.**
- **Зав'язка.** Тут можна використати запитання, різючі факти або цікаву історію, орієнтуючись на вашу тему. Наприклад, “Вам коли-небудь було цікаво, чому ваші відео не набирають переглядів?”
- **Основна частина.** Структуруйте інформацію, поділивши її на блоки: спершу розкрийте проблему, з якою стикаються глядачі, потім запропонуйте рішення або пораду, а в кінці наведіть приклади, кейси або факти. Для динамічного кадру розбавляйте сценарій

візуальними елементами.

- Розв'язка. Підсумуйте тему, наприклад: “Отже, щоб ваші відео набирали перегляди, важливо...”. А також зробіть заклик до дії, спонукайте глядачів підписатися на канал, залишити коментар або переглянути інші відео.

Як написати сценарій: поширені помилки

Якщо ви лише починаєте свій шлях на YouTube, TikTok чи Reels, то, ймовірно, вже натрапляли на труднощі під час написання сценарію. Невідповідність між результатом і очікуванням — це проблема більшості на початку творчого шляху. А основною причиною є порушення правил написання сценарію. Розгляньмо найпоширеніші помилки:

- Перший крок до хаосу — відсутність чіткої структури. Не варто думати, що вам вдасться сісти перед камерою та вдало зімпровізувати. Скоріш за все ви просто втратите логічну послідовність на певному етапі.
- Не варто намагатися втулити в сценарій всю інформацію, яку знаєте чи знайшли — це призведе до перенавантаження глядача зайвими деталями. Сфокусуйтеся краще на одній темі та пропишіть найважливіші факти з неї.
- Обов'язково враховуйте візуальні елементи: текст повинен збігатися з тим, що глядач бачить на екрані. Описуйте їх паралельно з репліками ще під час написання сценарію.
- Занадто багато наукових термінів і відсутність живої

мови. Набагато краще працюють відео, де ведучий на одній хвилі з глядачем. Пишіть сценарій так, як ви говорите. Уявіть, що ви розповідаєте текст не камері, а вашому другу, який сидить навпроти.

- Ще одна помилка — створювати контент без розуміння того, для кого він призначений. Перед тим як написати сценарій до відео визначте свою цільову аудиторію. Хто ваші глядачі? Що їх цікавить? Яку проблему ви хочете вирішити?

У підсумку написання сценарію це ключовий етап при створенні успішного відео. А якщо ви хочете покращити свій YouTube-канал і збільшити кількість підписників, ознайомтеся з нашою статтею